

Prof. SREČKO DRAGOŠEVIĆ

S P L I T

ZRINSKO-FRANKOPANSKA 7

S.B.
VII-1967
1-6

SLUŽBA BOŽJA

LITURGIJSKO-PASTORALNI LIST

GODINA VII

MAKARSKA 1967.

BROJ 1

PROBLEMI JAVNOG BOGOSLUŽJA U HRVATSKOJ

Pokret za obnovu liturgije, koji je davao značajno obilježje kršćanstvu prve polovice XX stoljeća, polako se stišava jer je II Vatikanski sabor usvojio gotovo sve za čim je taj pokret išao. Danas nama nije više potrebno naglašavati mnoge pojedinosti koje su naglašavali pobornici liturgijskog pokreta, jer su već (ili će biti naskoro) uzakonjene njihove težnje. Stoga poslijekoncilsko razdoblje na području bogoštovnog života Crkve treba biti obilježeno mirnim, ali u isti mah i revnim, provođen u djelo liturgijskih zakona (koji su posuvremenjeni ili će naskoro biti).

Potrebno je prije svega shvatiti da je »ŠTOVANJE BOGA VAŽNIJE OD SVEGA« (F. Streng). U današnjem ritmu života svima nam nedostaje vremena. No za mirno i sabrano vršenje bogoštovlja moramo ga naći, makar ga za drugo ne bilo!

Za vrijeme nastojanja liturgijskog pokreta prije koncila stavljao se posebni naglasak na LITURGIJSKI ODGOJ U SJEMENIŠTIMA. Danas, poslije koncila, treba to još više naglasiti. Liturgijska konstitucija daje presudno značenje liturgijskom odgoju klera: »Nema nikakve nade da će se to (djelatno sudjelovanje vjernika u liturgiji) ostvariti, ako se prije sami pastiri duša posve ne prožmu duhom i snagom liturgije te ne postanu njezini učitelji. Treba se dakle najprije pobrinuti za liturgijski odgoj klera« (br. 14).

Odmah iza problema liturgijskog odgoja klera dolazi problem LITURGIJSKOG ODGOJA VJERNIKA. Silna je šteta što nemamo liturgijskog časopisa za puk (časopis »Molite braćo« nije se uspio održati), a još je veća šteta što ni jedan naš časopis (ako možda izuzmemo »Blagovest« koja ne izlazi na teritoriju Hrvatske) ne računa ozbiljno na liturgijski odgoj vjernika.

Za dostojno vršenje bogoslužja potrebne su mnoge pojedinosti. Čini se da najteže osjećamo nedostatak prikladnih LITURGIJSKIH KNJIGA za svećenike i za vjernike.

Može li »Služba Božja« ista doprinijeti rješavanju ovih problema? Očigledno je da prva briga za ovo spada na pojedine biskupe za područje njihovih dijeceza i na Biskupsku konferenciju za područje cijelog naroda. Zatim rješavanje ovih problema, u okviru njihova djelokruga, spada na redovničke starješine uključivši tu i redovnice te na sjemenišne i redovničke odgojitelje. Neposredna briga za liturgijski odgoj vjernika pada na savjest župnika. Međutim, kad već postoji liturgijski časopis, dolikuje da donosi poticaje i konkretne prijedloge za rješavanje gore spomenutih problema.

Pokušajmo dakle, braćo, ponizno i s ljubavlju jedni druge potaknuti na dostojno štovanje Boga.

Fra Jure RADIĆ

SV. MARIJA U ZADRU

(Uz naslovnu stranicu)

Kamena zdanja što su nadživjela kuge i ratove, bujice buna i požara, mijenjanja kraljeva i duždeva govore ne samo o čvrstoći konstrukcije graditelja »za vječnost« nego i trajnost onoga što ona predstavljaju. Taj se osjećaj budi na rimskom forumu u Zadru. S jedne strane je visoki sv. Donat, građen smjelošću luđaka (Dvorak), smiono podignut nad srušenim rimskim stupovima i kapitelima a nešto sa strane renesansna crkva sv. Marije. Rustika prema plemenitosti, spontani izraz nasuprot profinjenosti. Diže se sv. Marija kao dragulj izrastao na našem tlu, sačuvan usprkos zlosretnih klanaca stoljeća, kao simbol slavne prošlosti.

Jer, sv. Marija u Zadru su sve one brojne zadarske djevojke što su u cvijetu svoje mladosti ili pune životnog iskustva udovice otišle putem bogate patricijke Čike koja je po majci nosila hrvatsko ime Većenjega da bi u samostanu »S. Mariae Minoris«, blizu gradskih vrata Bellate posvetile svoj život molitvom i radom. Molile su one iz kodeksa napisanih beneventanom obloga tipa što se čuvaju u Oxfordu ili molitvenika što je u Budimu. U svim teškim časovima tog vječno u neprilikama grada molitva iz skrom-